

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עח עמוד א

א] האם הציץ מרצה על האכילות ?

ב] לר' יוסי, איזה קרבן ציבור שקבוע לו זמן אינו בא בטומאה, ומדוע ?

ג] באלו ימים היו מזים על הכהן הגדול לפני יום הכפורים, ועל הכהן השורף את הפרה ?

ד] מהו ביאור דברי ר' יוסי "רואה אני את דברי ר' אליעזר בזבחים, ודברי ר' יהושע בזבחים" ?

א] ר' אליעזר: מרצה. ואף שגם בלא ריצוי הציץ הדם ראוי לזריקה, נפקא מינה לענין: 1. פיגול, שאינו חל אלא כשאין בקרבן פסול אחר, וכיון שהציץ מרצה על בשר הקרבן הטמא ומחשיבו כטהור, נקבע כפיגול. 2. מעילה, שזריקת הדם מוציאה את הבשר [הטמא] מידי איסור מעילה. ר' יוסי: אינו מרצה, לא לענין פיגול ומעילה, ולא להכשירו בטומאה.

ב] אינו בא: שתי הלחם. שאין בו הקרבה אלא אכילה לכהנים בלבד, וסובר שטומאה דחוויה בציבור וצריך ריצוי ציץ, ואין הציץ מרצה על האכילות. קרב: זבחי שלמי ציבור, כיון שהציץ מרצה על הדם ועל החלק העולה לגבוה. העומר משום שמקטיר את הקומץ. ולחם הפנים כי מקטיר את בזיכי הלכונה.

ג] ר' מאיר: בכל יום משבעת הימים שהיו מפרישים אותם [ומכל אפר החטאות שהיו שם]. ר' יוסי: ביום השלישי וביום השביעי בלבד. ר' יהודה: אין צריך הזאה כלל, שטומאה הותרה בציבור.

ד] קרבן ציבור או קרבן יחיד שנאבד בשרו: לר' אליעזר זורק את הדם. לר' יהושע אינו זורק את הדם, שאם אין בשר אין דם. ואם זרק, לא הורצה. ולר' יוסי, לכתחילה אינו זורק את הדם [כר' יהושע], אך אם זרק הורצה [כר' אליעזר].